

[Stavad]

kunne gennemføres, som den er blevet. Det kan vi nok aldrig få fuldstændig afklaret, men det er lidt min oplevelse af situationen. Så kan vi jo så sige, at der måske ikke er så meget idé i at diskutere fortid. Jeg synes, vi skal prøve nu at samle os om at få lavet et både teknisk godt forslag og et forslag, som kan samle et flertal her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg er for så vidt enig med hr. Stavad og skal ikke forsøge at grave grøfter. Men jeg var faktisk den dag i debatten den 4. oktober så heldig, at jeg ramte den model, som man har benyttet. Jeg spurgte – og jeg citerer fra Folketingets forhandlinger 1989-90, sp. 109:

»Men hvis vi nu forestiller os det tænkte eksempel, at man etablerer en anden type virksomhed end den, andelsforeningen havde, og som er en type virksomhed, der ikke handler med andelshaverne, og som derfor heller ikke er omfattet af § 2 b umiddelbart, kan ministeren så sikre, at der bliver tale om beskatning, når andelsbeviserne sælges?«

Ministeren redegjorde så for sagen og sluttede med at sige:

»Jeg mener altså, at hr. Jens Thofts frygt i det hele er ubegrundet.«

Jeg må konstatere, at det var den altså ikke, for når andelsbeviserne sælges, er det altså lykkedes at konstruere en model, som netop ikke sikrer beskatningen.

Men i øvrigt glæder jeg mig altså over, at der ser ud til at være et flertal for at lukke dette hul. Det synes jeg er det væsentlige, det er det fremadrettede. Jeg vil gerne meddele ministeren, at jeg er parat til allerede i dag eller i morgen eller i weekenden at holde møde med ham, så vi kan få afklaret de sidste detaljer og få den her sag fremmet hurtigst muligt.

Glistrup (FP):

Hr. Jens Thoft aspirerer efterhånden mere og mere til at blive arvtageren efter hr. Bernhard Baunsgaard i skattedebatterne herinde.

Nu har han altså også overtaget sit bysbarns Århushistorie om, at: »Ih, hvor er det dog forfærdeligt, hvis ikke skatten virkelig kan tage sin store luns ud af de penge, der kommer ud af det her, for ellers« – som hr. Jens Thoft både i de skriftlige bemærkninger til lovforslaget og i sit

hovedindlæg her i dag fremhævede – »sker der jo det forfærdelige, at de mennesker, der har sparet de midler op, kan gå hen og bruge dem. Det kommer ud i forbrug.«

Det er jo rigtig det radikale djævelbillede, der her fremmanes: at der er nogle, der begynder at lave forbrug. Kan man tænke sig noget værre i denne mennesketilværelse, end at man laver forbrug! – efter den fælles SF-radikale opfattelse. Dertil må jeg lige gøre opmærksom på, at det kan da godt være, at sælgeren får nogle penge at forbruge, men køberen får sine forbrugsmuligheder tilsvarende indskrænket ved, at køberen betaler præcis det samme i købesum som det, sælgeren modtager i salgssum. Så de samlede forbrugsmuligheder bliver ikke påvirket, uanset om man siger, at skatteministeren skal holde sig væk fra det, der sker her.

Hvor ved hr. Jens Thoft i øvrigt fra – som en anden Kjeld Petersen i »Tømmerflåden« – at han kender ham dér, der sælger det dér andelsbevis, går ud og forbruger det? Det kunne dog være, at han investerede det, at han eventuelt oprettede en ny forretning, udviklede et nyt patent, eller hvad man nu kunne tænke sig til at denne anpartssælger gør, netop ud fra hvad han har muligheder, evner, kapital og praktiske ting med familieforhold og lignende til at udføre fremover. Selv om han skulle købe en eller anden forbrugsgenstand, så er det dog ikke værre, end at det formentlig er en forretningsvirksomhed, der sælger ham den forbrugsgenstand, og derigennem kommer pengene hen til, at de igen kan blive investeret i aktiv virksomhed til gavn for det danske samfund og oprettelse af arbejdspladser. Det er stadig væk sådan, at hver gang man tænker sig til, at der kommer penge til en bestemt person, må man hele tiden både ved den pågældende persons indgang af likviditetstrømmen og udgang af likviditetstrømmen tage i betragtning: Hvordan er det så med medkontrahenten? Så også hr. Jens Thofts sekundære argument er totalt uden nogen som helst realitetsbaggrund.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.